

[Indenrigsministeren.]

nede Spørgsmaal om Antallet af Flyttedage, et Spørgsmaal, der egentlig aldrig har været og heller ikke i dette Øjeblik her i København eller andre Byer er et Spørgsmaal, der vækker Strid mellem Ejer og Lejer, men som er et Spørgsmaal, der, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen meget rigtigt fremhævede, berører helt andre, men rigtignok ogsaa meget vigtige Interesser, der tilsiger at gaa bort fra den mere end hundredaarige Institution, vi har, med de to Flyttedage.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sagde, at under den nuværende Ordning er der faktisk kun faa Bygherrer, der tør bygge en Ejendom færdig til Indflytning uden for Flyttedagene. Og hvad medfører det? Det medfører, at Byggeriet kommer til at foregaa i en ganske bestemt Takt, saaledes at alle Bygherrer paa samme Tid lægger Beslag paa samme Kategorier af Byggearbejdere. Og hvad medfører det? Det medfører for det første, at alle de paagældende Arbejder fordyres. Vi ved alle, hvorledes det gaar hen mod Flyttedagstid, skal vi blot sige med to Fag som Snedker- og Malerfaget, hvorledes Presset dør med Hensyn til Færdiggørelsen af Lejlighederne er saa uhyre stærkt, saaledes at Arbejdet ofte paa Grund af Overarbejde og andre Ting fordyres i høj Grad, men tillige saaledes, at det haandværksmæssige Arbejde som Følge af dette Pres ofte heller ikke bliver saa holdbart, som det skulde være, hvilket er medvirkende til, navnlig for nye Lejligheders Vedkommende, at der hurtigere maa foretages Reparationer. Jeg tror, det er af stor Interesse ikke alene for Ejere og Lejere, men ogsaa for Erhvervsvirksomheden paa dette Omraade, at Byggeriet i højere Grad, end nu er Tilfældet, kan foregaa jævnt, saaledes at Kræfterne kan spredes paa rationel Maade.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde dernæst vedrørende begge disse Lovforslag, at det var Lovforslag, som han i hvert Fald maatte hævde intet havde at gøre i Provinsen. Nu ønsker jeg Provinsen alt godt, men at Tilstanden skulde være saadan, at en Lovgivning om Retsforholdet mellem to Parter i et Kontraktforhold overhovedet ikke skulde have Ærinde til Provinsen, er en Betragning, jeg ikke hylder. Naar man

vil skabe en Lovgivning om Retsforholdet mellem to Parter, maa en saadan Lovgivning selvfølgelig være generel. Det hindrer ikke, at der kan være specielle Omraader, som berøres af denne Lovgivning, hvor man kan sige Forholdene ligger noget anderledes i Hovedstaden end i hvert Fald i visse Dele af Provinsen, og det kan man altid forhandle om. Men som Hovedregel maa det dog gælde, hvad jeg her har nævnt, og det er da ogsaa saaledes, at det ærede Medlems Parti staar ene med sin Opfattelse, idet Det konservative Folkeparti i Fjor, saa vidt som man nu vilde gaa paa disse Omraader, ønskede, at Lovgivningen skulde være generel, altsaa omfatte baade Hovedstad og Provins.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde vedrørende Lovforslaget om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder, at naar man stod over for Spørgsmaalet om Erstatning paa Grund af Opsigelse til den hidtidige Indehaver af en Forretningsvirksomhed, saa maatte man dog erindre, at der var forskellige Tilfælde, hvor det var ganske urimeligt, at den tidligere Lejer skulde have noget Erstatningskrav. Det ærede Medlem nævnte det Tilfælde, at der rejser sig nye store Beboelseskvarterer, og Kundekredsen stiger af den Grund, hvilket i og for sig ikke kan siges at være den paagældende Lejers Fortjeneste, og det forekommer mig, at det ærede Medlem nævnte et Tilfælde til af tilsvarende Art. Nu har jeg desværre ikke faaet mit Eksempel med herop, men jeg skal dog efter Hukommelsen henvise det ærede Medlem til at læse Lovforslagets § 7, saa vil det ærede Medlem se, at der netop staar, at det, der skal tages Hensyn til, er Værdien af den af den paagældende Lejer oparbejdede Kundekreds.

I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er i høj Grad ønskeligt, at der angaaende de Forhold, der knytter sig til dette Lovforslag, i størst mulig Udstrækning søges opnaaet Forstaaelse mellem Parterne. Det er netop ud fra dette Synspunkt, Lovforslaget er bygget op. Hele Opbygningen med Voldgiftsretten, begyndende som en Mæglinginstitution, er foretaget ud fra denne Tankegang, og der er for mig heller ingen Tvivl om, at det i Praksis vil forme sig saaledes, at denne Mæglinginstitution vil faa den aldeles overvejende Del af de